

P

rintre „curiozitățile” specifice primelor zile de primăvară trebuie semnalată și aliuța cu totul neobișnuită în... magazinele de semințe și flori. Sînt însă foarte mulți cei care, rămînînd nepăsători în fața rafturilor cu semințe de zorele sau panseluțe, chibzuesc, în schimb, îndelung în dreptul seretelor cu semințe de... iarbă. Și, de multe ori, cite unul achiziționează cite un sac întreg din această căutată măriă, spre satisfacția vînzătorului și... necazul celorlalți cumpărători. Iar dacă, cumva, acest neobișnuit cumpărător poartă un trening sau un tricou de sport, lumea nici nu se mai întrebă ce poate face el cu un sac întreg de sămînță de gazon. E clar: în oraș va răsări o nouă bază sportivă.

Și dacă în celelalte primăveri preocuparea pentru amenajarea de noi terenuri și baze sportive depindea mai mult de inițiativa unui grup de entuziaști sau a unor activiști conștiințioși, iată că anul acesta ea a căpătat un caracter organizat: în lunile aprilie și mai, în funcție de specificul fiecărei regiuni, se va desfășura „Luna construcțiilor și amenajărilor de baze sportive”. Această acțiune, inițiată de Comitetul Central al U.T.M., Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri și Consiliul Central al Sindicatelor și care se va desfășura cu sprijinul ministerelor și departamentelor interesate, are tocmai scopul de a transforma totalitatea acțiunilor spontane într-un tot unitar, într-o campanie organizată.

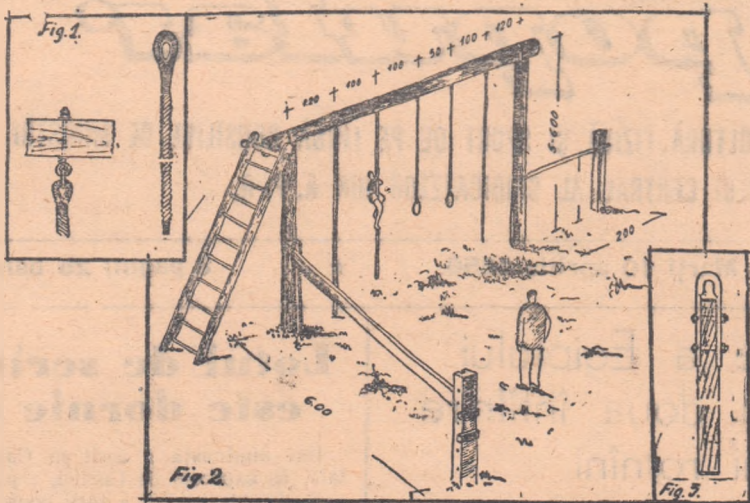
Luna construcțiilor și amenajărilor de baze sportive a început odată cu o altă mare acțiune, menită să răscolească tineretul patriei, să atragă pe terenurile de sport: Spartachiada de vară. Legătura masei de tineret cu sportul, realizată prin Spartachiada, va fi și mai puternică prin angrenarea tineretului sportiv în această muncă gospodărească. Ce poate fi mai plăcut decît să cunoști pentru prima dată sportul, pe un teren la amenajarea căruia și tu ți-ai dat contribuția?

În mai toate regiunile țării, Luna construcțiilor și amenajărilor de baze sportive se alină în centrul preocupărilor organelor sportive, sindicale și U.T.M. În Capitală sînt încă multe colective sportive cărora le lipsesc terenurile necesare unei rodnice activități. În alte centre, ca Hunedoara, Iași, Timișoara, Sibiu etc., bazele existente nu satisfac nevoile mereu crescînde ale tineretului sportiv. Deși în majoritatea satelor și comunelor țării sînt astăzi baze sportive mai mari sau mai mici, dezvoltarea tot mai largă a sportului impune să nu mai existe sat sau comună fără teren de sport. Să nu uităm că aproape în toate comunele există în special terenuri de fotbal. În schimb, popularitatea tot mai mare pe care o capătă la sate, unele sporturi ca gimnastica, voleiul, atletismul și tirul, impun îndreptarea preocupărilor spre amenajarea de baze sportive corespunzătoare.

Organele U.T.M. au luat măsuri pentru buna organizare a „Lunii construcțiilor și amenajărilor de baze sportive”. În unele regiuni, comitetele U.T.M. au început o vie campanie propagandistică și au inițiat chiar întreceri între raioane și organizații de bază, în acest domeniu. Organele sportive — comitetele regionale C.F.S. și colectivele sportive, cu sprijinul consiliilor sindicale regionale, al sfaturilor populare și al comitetelor de întreprindere, au și luat legătura cu organele U. T. M., pentru a-și uni eforturile în vederea unor realizări cit mai importante. La Baia Mare ca și la Craiova, la Pitești ca și la Suceava, măsurile organizatorice au început să fie urmate de acțiuni practice care au fost primite cu entuziasm de tinerii iubitori ai sportului.

Pentru deplină reușită a acestei vaste acțiuni de îmbogățire a mișcării sportive prin muncă voluntară și cu posibilități locale, este nevoie de multă operativitate și... cit mai puțină birocrație. Activiștii trebuie să iasă pe teren, să ajute inițiativele tineretului, să caute să deștepte în inima sa dorința de a pune umărul la construirea și amenajarea de noi terenuri de fotbal, volei, baschet, poligoane de tir, piste de atletism și pentru cursa cu obstacole G.M.A., gropi pentru sărituri, bazine de înot, porticuri de gimnastică, popicării, ca și la confecționarea de materiale și echipament sportiv. Ședințele sînt bune, alina vreme cit ele contribuie la coordonarea muncii și la trasarea sarcinilor. Din acest moment însă, munca trebuie să ia un caracter practic, de îndrumare și control, de sprijin efectiv. Și dacă sarcinile de ordin tehnic revin comitetelor C.F.S., în schimb organizațiilor U.T.M. și comitetelor de întreprindere le revine importanta misiune de a angrena oamenii muncii în marea campanie, de a însuși pe tinerii constructori în vederea unor realizări cit mai frumoase.

În primele zile ale acestei campanii, adresăm întregului tineret un călduros îndemn: fiți în primele rînduri ale constructorilor de noi baze sportive! Răspundeți cu elan la chemarea activiștilor voștri, ieșiți în aer liber și, înainte de a lua startul în concursuri, amenajați-vă locul de întrecere. Noi vă urăm deplin succes în această frumoasă acțiune!

Construiți-vă poligoane de tir...

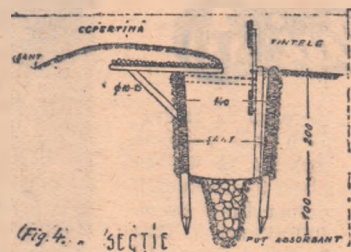
Pentru a risipi orice nedumeriri... financiare, iată mai întii „devizul” construcției unui poligon de tir:

MATERIALE	CANTIT.	PREȚ UNITAR	TOTAL
Bulmuci de lemn 10-12 cm. diam.	12 mc.	270	3240
Cuie de 7 și 10	50 kgr.	3	150
Cherestea de 2,5-3 cm. grosime	2 mc.	290	580
Buloane 10 mm. grosime	10 kgr.	6,50	65
Stuf	40 leg.	2	120
Sîrmă neagră 2 mm.	10 kgr.	3,50	35
Nuiele 2-6 cm. diametru	100 leg.	4	400
Bolovani de riu	3 mc.	90	440
Pietriș	4 mc.	110	440
Nisip	2 mc.	50	100
		TOTAL	5400

MINA DE LUCRU. 1. Lucrători calificați 500 ore. 2. Lucrători necalificați 3500 ore.

Este de la sine înțeles că o serie de materiale și în special lemnul, stuful, nuielele, bolovani, pietrișul și nisipul ca și o mare parte din „mina de lucru” pot dispărea din capitolul „cheltuieli”, folosindu-se din plin resursele locale și munca voluntară. Avînd aceste materiale, puteți amenaja un poligon de tir astfel: Terenul va fi ales în afara perimetrelor locuite, căutîndu-se pe cit posibil un relief adecvat (fund de vale, coaste de deal etc.). Orientarea optimă a cabanei este spre nord sau nord-vest. Elementele poligonului de tir redus sînt: A) Cîmpul de tragere și țintele. Lungimea obligatorie a cîmpului este de minimum 50 m., puțînd fi extinsă pînă la 100 m. Lățimea se calculează în funcție de numărul locurilor de tragere fiecare part necesitînd 1,50 m. La orașe se vor prevedea minimum 10 locuri de tragere iar la sate minimum 4. Cîmpul va fi semănat cu orice fel de vegetație verde, scundă, care se va tunde regulat. Paralel cu linia pe care se așează țintele se sapă un șanț de observație, adînc de 2,10 m. și lat de 1,30 m., prevăzut cu o copertină (vezi fig. 4). Șanțul se situează la 1,20 m. în fața țintelor. Pereții se sprijină cu birne de lemn sau o plasă de crăci și bulmuci de lemn, situați la 1-1,20 m. distanță unul de celălalt. În fundul șanțului, din 5 în 5 metri, se vor face puțuri absorbante de 0,60 cm. diametru, adînci de 1-1,50 m., umplute cu bolovani. Pe fundul șanțului se așterne pietriș. Copertina se va face conform schiței (fig. 4). Țintele se montează pe suport și rame de lemn conform schiței din fig. 5. B. Instalații de protecție: 1. Ziduri de protecție, laterale și de fund, se pot executa din pămînt, cărămidă, platră sau prefabricate din beton armat. Înălțime: 2,20-3,30 m. pentru zidurile laterale și 3,5 m.-5 m. pentru

cele de fund. Înălțimea este în funcție de amplasamentul poligonului. 2. Parabaluri (opritoare de gloanțe), se instalează pe blinda de pămînt din spatele țintelor. Sînt formate dintr-o cutie de lemn lată de 15-20 cm. și înaltă de 1,20 m., făcută din scinduri sau crengi groase, umplută cu pămînt galben amestecat cu paie și sprijinită pe picioare care se ridică la 1,80 m. deasupra solului (vezi fig. 6 și 7). Se vor intercala cel puțin 2 parabaluri la 13 și 25 m. de sala de tragere. C. Pavilionul de tragere: Este un simplu șopron deschis care îi apără pe trăgători de ploaie, soare și vînt. Scheletul se face din bulmuci de 12-20 cm. diametru așezați la

1,50 m. distanță unul de altul. Ferestile laterale și din fund se fac din împletitură de nuiele tencuită cu lut și paie sau din birne de lemn. Lățime: 3 m. Se acoperă cu stuf, paie sau șifă. Paturile de tragere se pot face din pămînt acoperit cu nisip, peste care se așterne rogojină în momentul tragerii. Ele vor fi înclinate (40 cm. în dreptul liniei de tragere, 28 cm. în spate). În dreptul liniei de tragere se va situa un parapet de lemn pentru sprijinirea armelor.

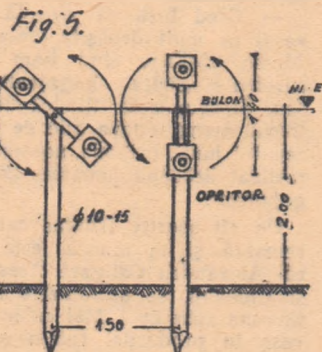
...și porticuri de gimnastică

La un îndemn pe care-l adresăm deopotrivă tinerilor de la orașe ca și celor din sate și comune. Un îndemn și... citeva sfaturi: TERENUL: este necesară o suprafață de 20x30 m. pe care se amplasează aparatele: cal, capră, paralele, portic etc. Este recomandabilă acoperirea acestui teren cu un strat de cca. 10 cm. de nisip și argilă (50 la sută) și împrejmuirea cu plantații.

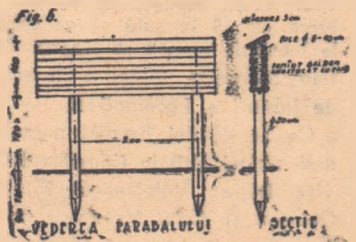
PORTICUL DE GIMNASTICĂ: Se compune din doi stâlpi înalți de 5,60-6 m. (diametru 25 cm.) care se îngroapă în pămînt cel puțin 1,80 m. (capătul din pămînt se tratează prin ungere cu catran sau ardere superficială, pentru stabilitate se pune stîlpilor cite o talpă de 1,20 m. întărită cu sraițuri iar groapa se umple cu pietre și se bate bine cu maul). Stâlpii se leagă cu o grindă orizontală (6 m.) prin 2 benzi de baot de fier (late de 50 mm., groase de 5 mm.). Benzile se fixează cu 2 buloane de 12 mm. grosime care străbat stâlpii.

APARATELE PORTICULUI: Se prind de bara orizontală cu cîrșige speciale, din fier, de 18-20 mm. diametru. Cîrșigul se răsucește de 2 ori. El se prinde de traversă cu ajutorul unei șaibe și a două piulițe. (fig. 1). De aceste cîrșige se agață prăjina fixă (care are celălalt capăt îngropat în pămînt), prăjina liberă, 2 frînghii solide pentru prins mînerul sau trapezul, la distanță de 50-60 cm. și frînghia pentru călărat. Distanță între aparate: minimum 1 m. (vezi partea centrală din fig. a 2-a). Citeva detalii despre aparate: Prăjina pentru călărat e din ulm sau mesteacăn cioplit (diam. 4-5 cm.). La unul din capete se fixează o legătură de fier cu inel care se prinde de cîrșig. (vezi fig. a 3-a). Lemnul trebuie bine lustruit. Inelele se fac din fier rotund de 18-20 mm., cu un diametru de cca 20 cm. și se agață la 2,40 m. deasupra pămîntului. Frînghiile necesare se fac din cnepă, răsucindu-se mai multe frînghii subțiri (3-4 cm. grosime totală). Trapezul se face din lemn de ulm sau mesteacăn, lung de 60 cm. și gros de 3 cm.

ANEXELE PORTICULUI: 1. Bara fixă, pornește de la unul din stâlpii laterali și merge pînă la un alt stîlp înalt de 2,50 m., la 2,30 m. depărtare de stîlpul porticului. Bara se face dintr-o țevă de fier de 25-28 mm., în care se înfundă un băț de mesteacăn, ulm sau frasin. 2. Birna se fixează de celălalt stîlp al porticului și se face dintr-o grindă lungă de 6 m. sau din trei scinduri de mesteacăn sau stejar, groase de 40 mm. și alăturate. 3. Scara oblică. 4. Barele paralele. 5. Capra pentru sărituri. 6. Calul. A supra ultimelor trei aparate vom reveni cu noi îndrumări tehnice.

ȚINTE ROTATIVE

VEDEREA PARABALULUI

Indicațiile sînt date după schițele și însemnările arh. J. FĂINARU.

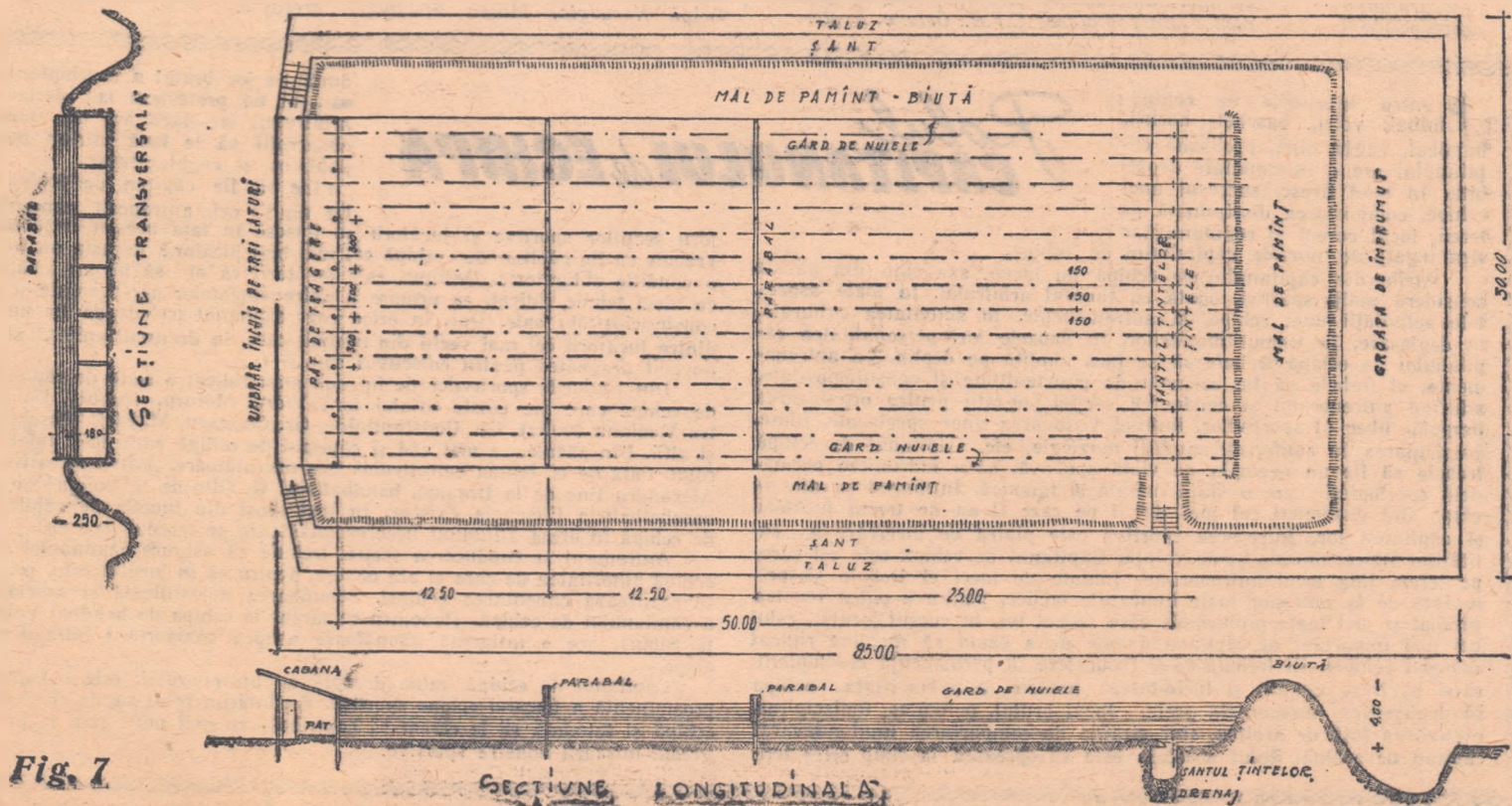

Fig. 7

SECȚIUNE LONGITUDINALĂ

